

Никола Станевъ.

За нашата родна земя.

(Продължение отъ кн. I).

Тракийски могили. — Погребение на мъртвитъ.
— Отъ тракийцитъ сж останали по нашитъ земи многобройни могили, които се виждатъ навсѣкжде изъ България. Повечето отъ могилитъ сж гробове на умрѣли главатари. Когато нѣкой първенецъ (князь кметъ, военачалникъ) умре, на погребението му се събирало цѣлото племе. Тѣлото на умрѣлия слагали на поляната, облѣчено, въоръжено и добре украсено. Тамъ го държали три дни, за да може всѣки човѣкъ да иде да му се поклони и да се прости съ него. Подиръ три дни решавали да го погребатъ или да го изгорятъ. Ако решатъ да го погребатъ, тогава постѣпвали така: довеждали оседланъ и подкованъ коня на умрѣлия до мъртвеца. Давали да го държи за поводъ единъ слуга обикновено плененъ робъ. Наоколо се набирало цѣлото племе. Въоръжени здрави мжже се спускали съ мечове, та убивали коня и слугата: следъ това излизалъ единъ най-старъ и извиквалъ, желае ли нѣкоя отъ женитъ на умрѣлия да иде съ мжжа си на онзи свѣтъ. Една отъ женитъ се обаждала: азъ желая; тогава нея обличали въ празнични дрехи, обкичвали я съ цвѣта и я покачвали на дървенъ одъръ, затрупвали